

تمرین ششم

تینا صداقت ۹۳۳۱۰۴۴

در هر بلوک از روش درخت استفاده می‌شود. باید بتوانیم چندین بلوک از نخها داشته باشیم تا بتوان آرایه‌های بزرگ را پردازش کرد و همه‌ی پردازنده‌های GPU را مشغول نگه داشت و هر بلوک یک قسمت از پردازش آرایه را انجام دهد. حال اینکه چطور این نتیجه‌های جزئی را حساب کنیم. اگر بتوانیم همه‌ی بلوکهای نخها را سنکرون کنیم: باید یک global sync بعد از تولید نتیجه هر بلوک داشته باشیم و هر وقت همه‌ی بلوکها به آن sync رسیدند به طور بازگشتی ادامه دهیم. اما کودا یک global synchronization ندارد به دلیل اینکه هزینه ساخت آن در سخت افزار زیاد است و برنامه نویس را مجبور می‌کند که تعداد کم تری بلوک داشته باشد تا از deadlock جلوگیری کند.

راه حل: به چندین کرنل تجزیه کنیم:

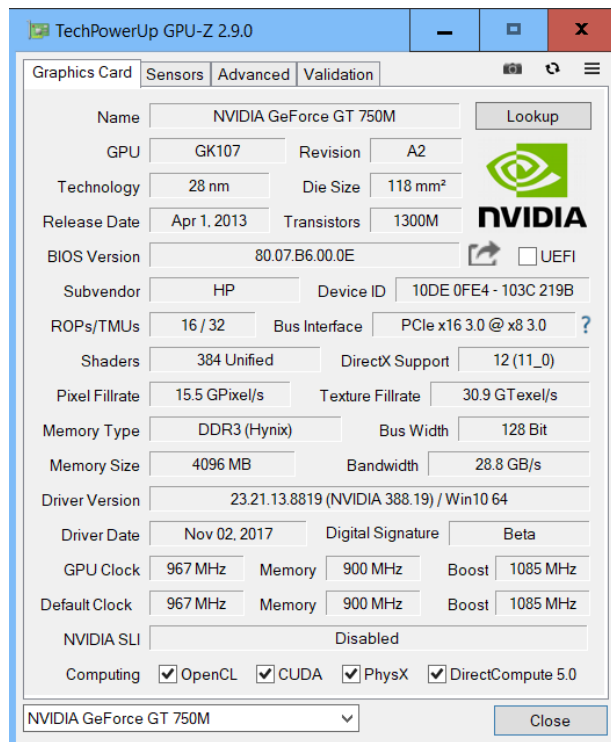
- که در آن اجرا شدن تابع کرنل خودش یک نقطه‌ی همگام سازی است.
- Overhead سخت‌افزار و نرم‌افزار قابل چشم پوشی است.

تجزیه به چندین کرنل باعث جلوگیری از global sync می‌شود. در خصوص reduction ها کد برای همه‌ی مراحل یکسان است. (فراخوانی کرنل بازگشتی)

هدف بهینه سازی:

- باید تلاش کنیم تا به ماکسیمم کارایی GPU برسیم.
- از متریک درست استفاده کنیم:
 - GFLOP/s: برای کرنل‌های محاسباتی
 - Bandwidth: برای کرنل‌های حافظه‌ای
- Reduction ها شدت محاسباتی خیلی کمی دارند.
 - یک flop برای لود کردن یک المان (پهنای باند بهینه)
- بنابراین باید برای پهنای باند زیاد تلاش کنیم.
- برای این تمرین از GeForce GT 750M استفاده شده است.
 - 384-bit memory interface و 900MHz DDR3

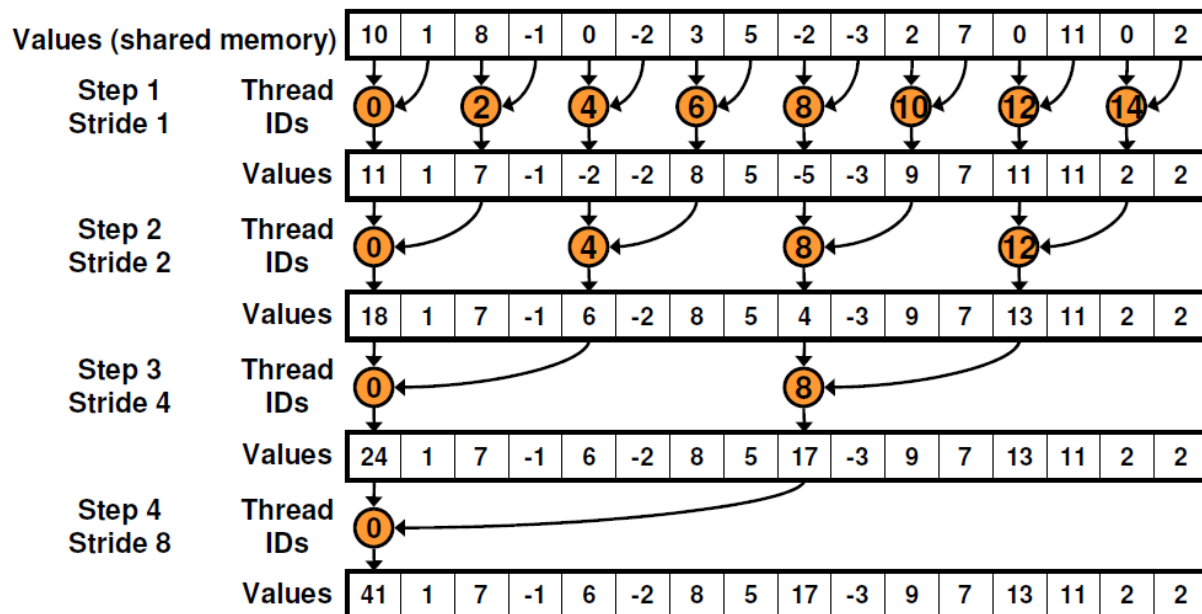
$$957 * 10^6 * (384/8) * 2 / 10^9 = 91 \text{ GB/s}$$

ابتدا کد سریال را چندین بار اجرا کردم و میانگین زمان سریال را از روی نتایج به دست آمده حساب کردم:

5004 , 3006 , 2704,7258,2767,5466 => 4367

Reduction#1: آدرس دهی برگ برگ شده:

در این الگوریتم هر نخ یک المان از آرایه‌ی global را در آرایه‌ی shared کپی می‌کند. در مرحله اول نخ‌هایی با اندیس‌های زوج دوتا دوتا عمل جمع را انجام می‌دهند و در خانه با اندیس کمتر قرار می‌دهند. در مرحله دوم همین کار با نخ‌های با مضرب ۴ انجام می‌شود. در مرحله بعد ضرب ۸ ... نتیجه‌ی محاسبات هر بلوک در `g_outData[blockIdx.x]` ذخیره می‌شود. بسته به تعداد بلوک‌هایی که داریم باید تعیین کنیم که چند بار تابع کرنل لانچ شود.

```
__global__ void reduce0(int *g_inData, int *g_outData)
{
    extern __shared__ int sdata[];

    // each thread loads one element from global to shared mem
    unsigned int tid = threadIdx.x;
    unsigned int i = blockIdx.x * blockDim.x + threadIdx.x;
    sdata[tid] = g_inData[i];
    __syncthreads();

    // do reduction in shared mem
    for (unsigned int s = 1; s < blockDim.x; s *= 2) {
        if (tid % (2 * s) == 0) {
            sdata[tid] += sdata[tid + s];
        }
        __syncthreads();
    }

    // Write the result for this block to global mem
    if (tid == 0) {
        g_outData[blockIdx.x] = sdata[0];
    }
}
```

مشکل: branch های مختلف
زیاد که کارایی را پایین می‌آورد.

یک تابع `int reduction(int *a)` با ورودی پوینتر به شروع آرایه `a` داریم. در این آرایه اول پوینترهای ورودی و خروجی را تعریف می‌کنیم و برای آنها در device حافظه در نظر می‌گیریم. سائز آرایه‌ها باید به اندازه `N` باشد یعنی:

`int memSize = N * sizeof(int);`

اندازه گرید و سائز بلوک‌ها:

```
int grid_x = N / BLOCK_SIZE;
int block_x = BLOCK_SIZE;
```

اینها را به این شکل می‌نویسیم تا بعدا در تابع کرنل بیایند.

```
dim3 gridDimensions(grid_x, 1, 1);
dim3 blockDimensions(block_x, 1, 1);
```

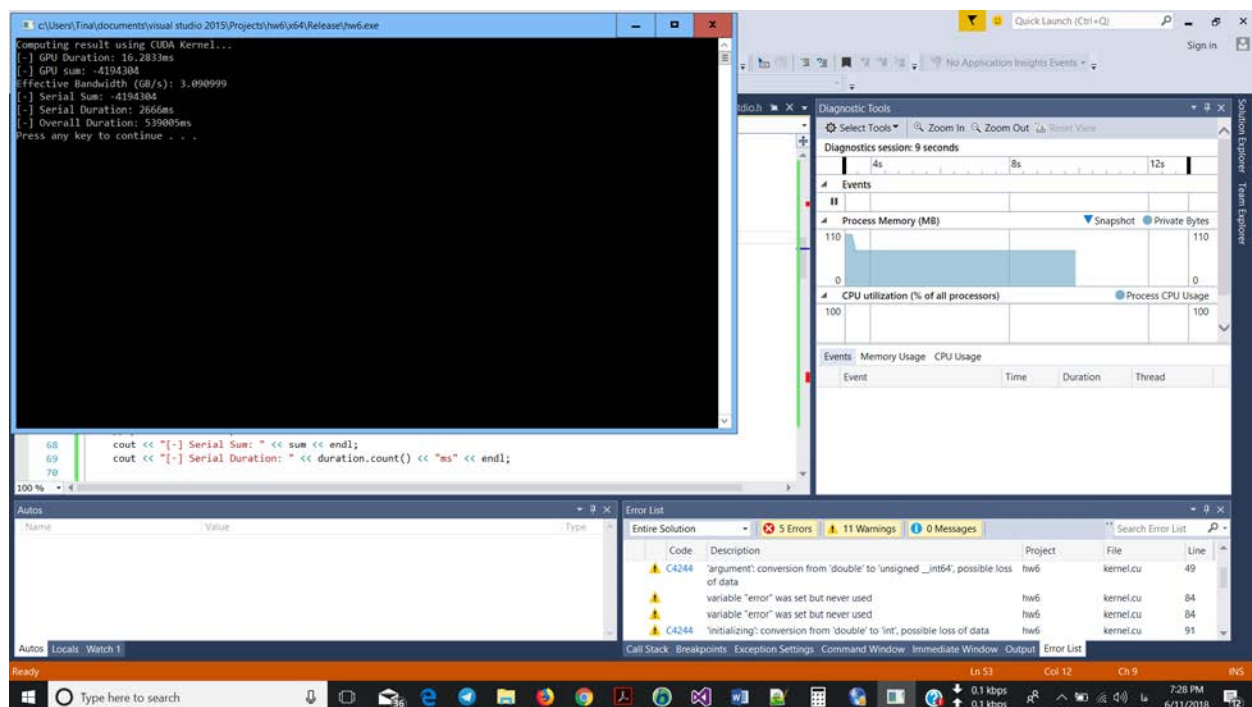
تایمر های Start و stop را تعریف می‌کنیم. و تایمر شروع را اجرا می‌کنیم.

تابع کرنل به صورت زیر تعریف می‌شود که ابعاد گرید و بلوک و اختصاص حافظه ی بلوک در تعریف آن می‌آیند و همچنین ورودی d_A و خروجی d_Blocks است.

```
// Execute Kernels
reduce0 << <gridDimensions, blockDim, block_x*sizeof(int) >> > (d_A, d_Blocks);
```

اما اگر تعداد بلوک ها زیاد باشد باید این تابع کرنل چند بار صدا زده شود با این تفاوت که در دفعه های بعد ورودی d_Blocks می‌شود. (reduction)

تایمر خروجی را فرا می‌خوانیم و زمان سپری شده را نمایش می‌دهیم. خروجی تولید شده از کرنل‌ها را در آرایه a در host کپی می‌کنیم و نشان می‌دهیم.

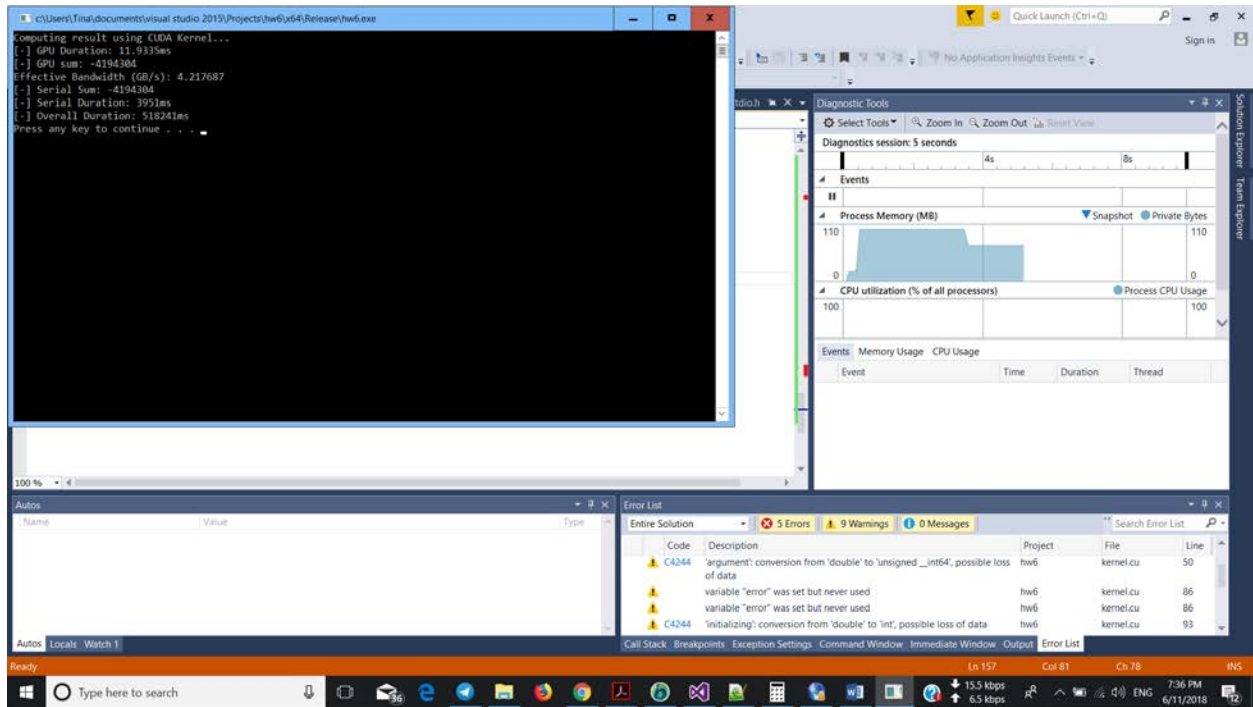
Reduction#2: آدرس دهی برگ برگ شده:

کد مثل قبل است با این تفاوت که در قسمتی که reduction در shared memory انجام می‌شود این کد را می‌نویسیم:

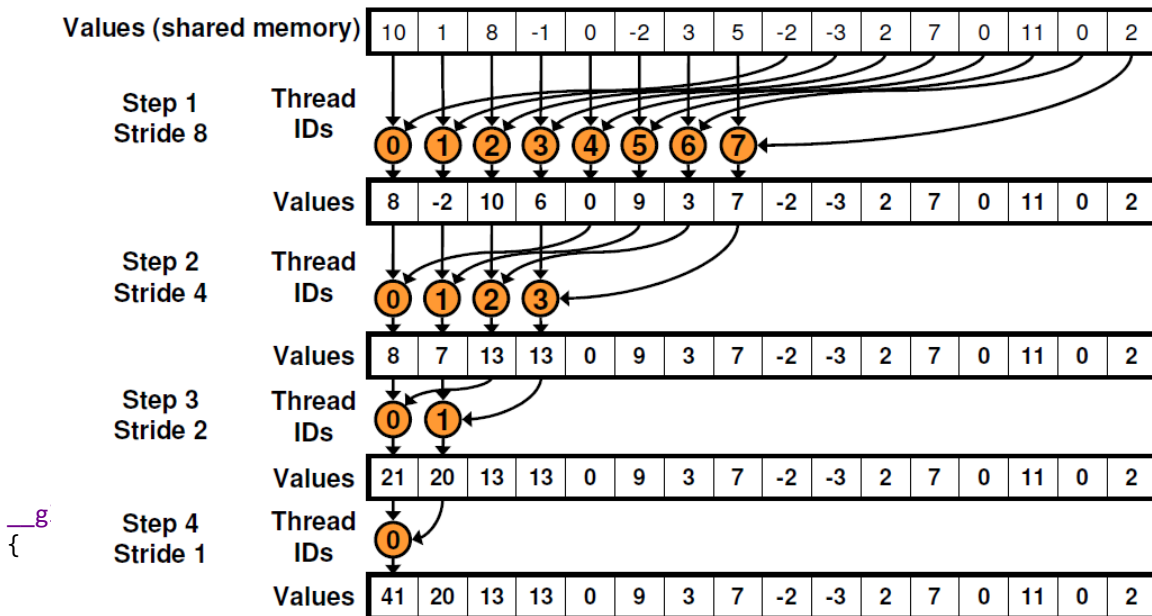
```
for (unsigned int s = 1; s < blockDim.x; s *= 2) {
    int index = 2 * s * tid;
    if (index < blockDim.x) {
        sdata[index] += sdata[index + s];
    }
    __syncthreads();
}
```

به جای branch های مختلف، $index$ را به فرم $index = 2 * s * tid$ تعریف می کنیم.

مشکل جدیدی به وجود می آید که همان shared memory bank conflict است.

Reduction#3: آدرس دهی سریالی:

Sequential addressing is conflict free

14

// Fill up the shared memory

```

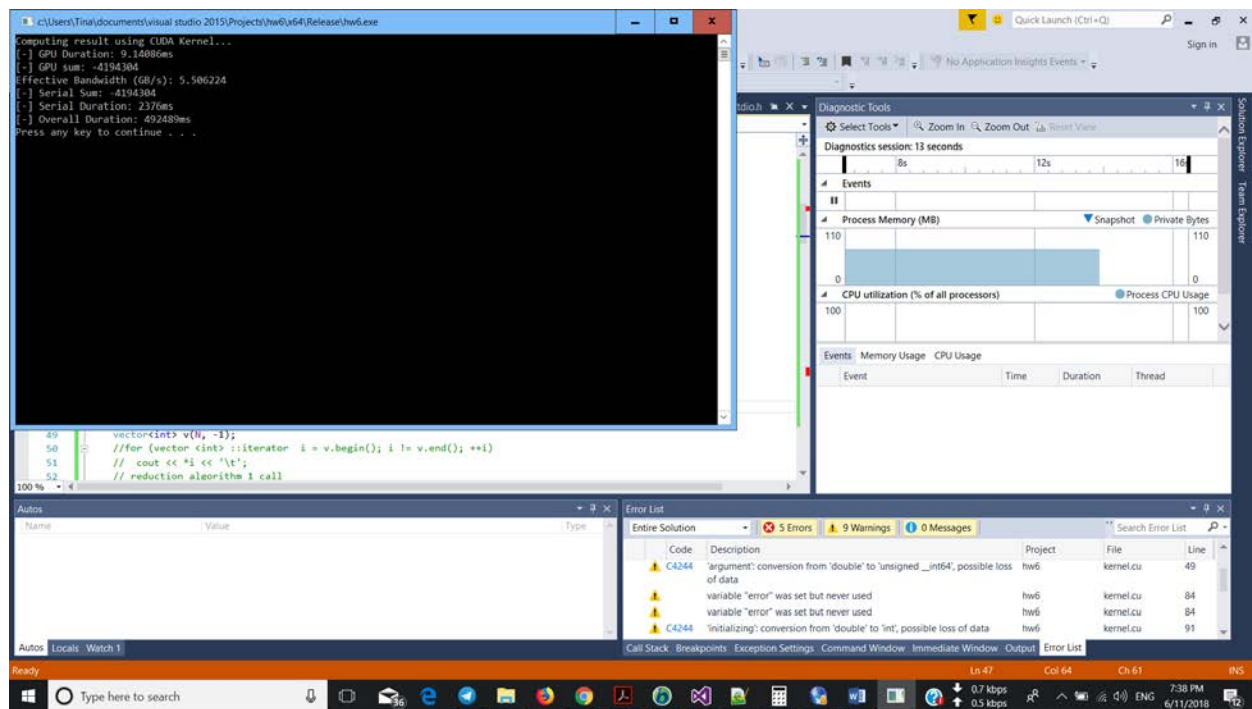
sdata[tid] = g_inData[i];

// Fixed bank conflicts with sequential addressing
__syncthreads();
for (unsigned int s = blockDim.x / 2; s > 0; s >>= 1) {
    if (tid < s)
        sdata[tid] += sdata[tid + s];

    __syncthreads();
}

// Write the result for this block to global memory
if (tid == 0) {
    g_outData[blockIdx.x] = sdata[0];
}
}

```


نخ های بیکار:

```
for (unsigned int s=blockDim.x/2; s>0; s>>=1) {  
    if (tid < s) {  
        sdata[tid] += sdata[tid + s];  
    }  
    __syncthreads();  
}
```

در تکرار حلقه اول نصف نخ ها بیکار هستند!

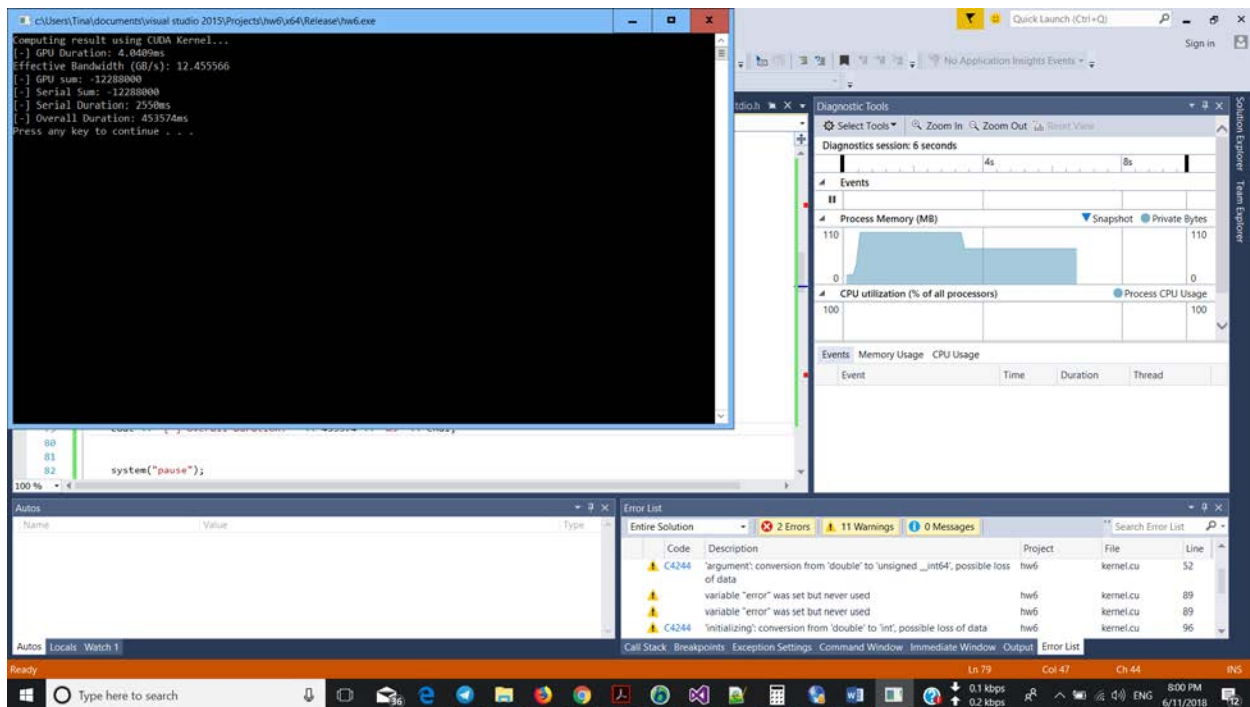
Reduction#4: جمع اول هنگام لود:

تعداد بلوک ها را نصف می کنیم (۶۴) و یک load تکی می گذاریم. یعنی به جای:

```
unsigned int tid = threadIdx.x;  
unsigned int i = blockIdx.x * blockDim.x + threadIdx.x;  
sdata[tid] = g_inData[i];  
__syncthreads();
```

کد زیر را می نویسیم:

```
// perform first level of reduction,  
// reading from global memory, writing to shared memory  
unsigned int tid = threadIdx.x;  
unsigned int i = blockIdx.x*(blockDim.x * 2) + threadIdx.x;  
  
// Fill up the shared memory  
sdata[tid] = g_inData[i] + g_inData[i + blockDim.x];  
__syncthreads();
```


Reduction#5: آخرین warp را از حلقه بیرون می آوریم:

گلوگاه دستورها:

در 17GB/s ما خیلی دور از محدوده ی پهنای باند هستیم و می دانیم که Reduction شدت محاسباتی کمی دارد. پس احتمالاً یک گلوگاه سربار دستور وجود دارد. دستورات فرعی (غیر از load و store و محاسبات هسته) یعنی محاسبات آدرس ها و سربار حلقه راه حل: حلقه را باز کنیم.

آخرین warp را باز کنیم:

همینطور که Reduction جلو می رود، تعداد نخ های فعال کم می شود. وقتی $s \leq 32$ شود، فقط یک warp باقی می ماند. دستورات در warp، single instruction multiple data هستند. یعنی وقتی $s \leq 32$ باشد لزومی به استفاده از `syncthread()` نداریم. به بخش `if(tid < s)` هم نیازی نداریم چون هیچ کاری را سیو نمی کند. پس ۶ تا تکرار آخر را از حلقه بیرون می آوریم.

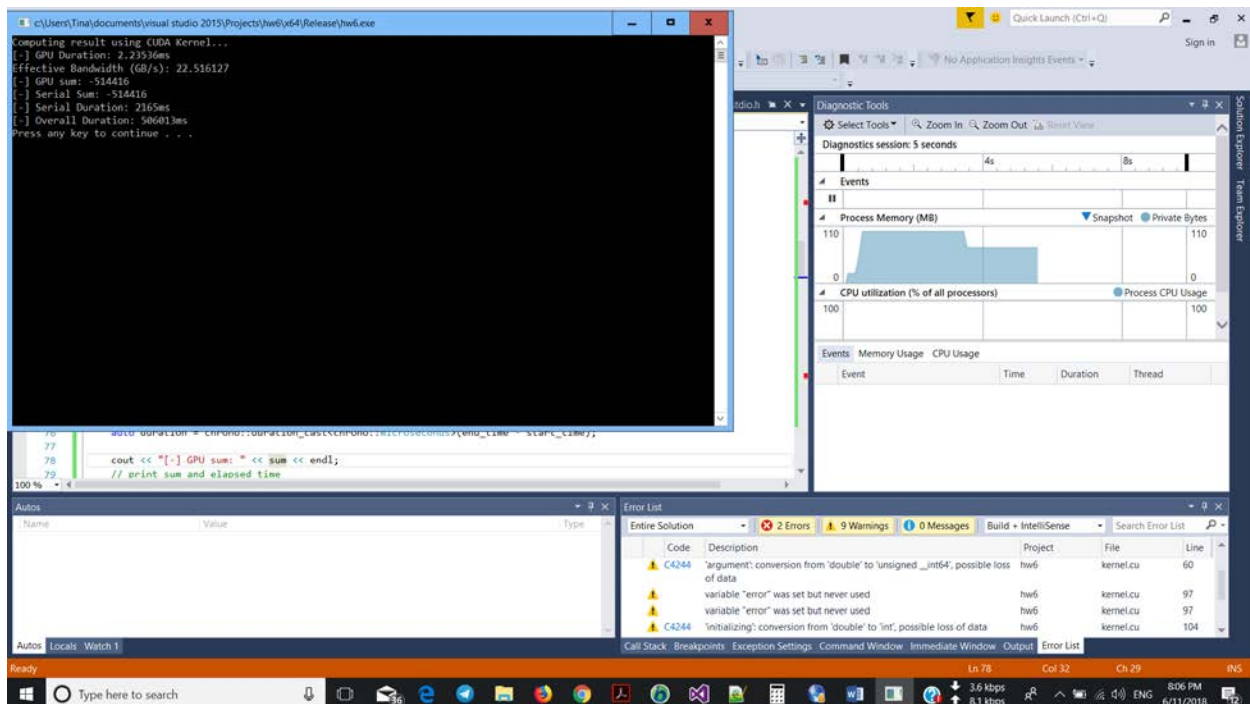
```
for (unsigned int s = blockDim.x / 2; s > 32; s >>= 1)
{
    if (tid < s)
        sdata[tid] += sdata[tid + s];
```



```

        __syncthreads();
    }
    if (tid < 32)
    {
        sdata[tid] += sdata[tid + 32];
        sdata[tid] += sdata[tid + 16];
        sdata[tid] += sdata[tid + 8];
        sdata[tid] += sdata[tid + 4];
        sdata[tid] += sdata[tid + 2];
        sdata[tid] += sdata[tid + 1];
    }
}

```


محاسبه bandwidth:

Bandwidth تئوری: (peak bandwidth)

Memory clock rate: 957 MHz

Memory interface: 384 bit

$$BW_{\text{theoretical}} = 957 * 10^6 * (384/8) * 2 / 10^9 = 91 \text{ GB/s}$$

تقسیم بر ۸ برای اینکه بیت را به بایت تبدیل کنیم. دو سرعت داده دو برابر است ضربدر دو هم می شود. برای رسیدن به GB/s باید تقسیم بر 10^9 کنیم.

Bandwidth موثر:

$$BW_{\text{Effective}} = (R_B + W_B) / (t * 10^9)$$

R_B تعداد بایت های خوانده شده از کرنل، و W_B تعداد بایتهای نوشته شده در کرنل و t زمان سپری شده بر حسب ثانیه است.

کد محاسبه bandwidth:

```
printf("Effective Bandwidth (GB/s): %f \n", N * 4 * 3 / elapsed_time / 1e6);
```

$N*4$ تعداد بایت های خوانده شده یا نوشته شده از هر آرایه است. ۳ هم نمایش دهنده خواندن d_A و خواندن و نوشتن d_{Blocks} است.

نتایج:

با توجه به pdf داده شده، من هم سایز بلوک ها را ۱۲۸ گرفتم.

	زمان محاسبات	زمان کل (محاسبات + انتقال داده‌ها)	bandwidth	speedup
Kernel1 Interleaved addressing with divergent branching	16.2833	539005	3.09	4367/16.28=272.93
Kernel2 interleaved addressing with bank conflicts	11.9335	518241	4.21	4367/11.933=365.9
Kernel 3 sequential addressing	9.14086	492489	5.50	4367/9.14=477
Kernel4 first add during global load	4.0409	45327	12.45	4367/4.04=1072
Kernel5 unroll last warp	2.3553	43741	22.51	4367/2.33= 1858